

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116213028
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5116213028.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci žalobkyne: O. P., B.. XX.X.XXXX, X. J. XXXX/XX, XXX XX Ž., zastúpená splnomocneným zástupcom Y. W., B.. XX.X.XXXX, X. X. P. XXX, XXX XX W., proti žalovanému: Y. P. B.. XX.X.XXXX, X. W. W. X/XXXX, XXX XX Ž., právne zastúpený JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom Karola Kašiaka 1, 013 13 Rajecké Teplice, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.5.2016 domáhala súdneho výroku, ktorým by súd určil, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX B. X. L., P. Č.. X, nachádzajúceho sa v bytom dome U.Č. XXXX, postavenom na parcele č. XXXX na ulici J. XX, XXX XX Ž., vrátane príslušenstva a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX zapísaného na I. Č.. XXXX okres Ž., C. Ž., k.ú. Ž..

2. Žalobkyňa svoju žalobu skutkovo odôvodňovala tým, že ako darca a žalovaný ako obdarovaný uzatvorili dňa 13.9.2006 Darovaciu zmluvu so zriadením práva vecného bremena, predmetom ktorej bolo darovanie zo strany žalobkyne ako daryne v prospech žalovaného ako obdarovaného predmetného 2-izbového bytu a zo strany žalovaného ako povinného z vecného bremena zriadenie v prospech žalobkyne ako oprávnenej z vecného bremena spočívajúceho v práve jej bezplatného doživotného bývania a užívania bytu, ako aj v práve na jej doopatrovanie a poskytovanie potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch, kedy sa žalovaný zaviazal tieto povinnosti vyplývajúce z vecného bremena plniť. Vklad vlastníckeho práva k bytu na základe darovacej zmluvy bol v prospech žalovaného povolený rozhodnutím Správy katastra pod č. P.-XXXX/XX zo dňa 6.11.2006. Ďalej žalobkyňa uviedla, že darovacia zmluva s uvedeným obsahom je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zákonníka, nakoľko svojím obsahom a účelom odporuje zákonu a to konkrétne ust. § 628 ods. 1 Obč. zákonníka, pretože záväzky žalobkyne a žalovaného vyplývajúce z darovacej zmluvy sú vzájomné podmienené, nakoľko bezodplatný prevod vlastníckeho práva k bytu zo strany žalobkyne formou darovania je podmienený záväzkami žalovaného umožniť žalobkyni bezodplatné doživotné bývanie a užívanie bytu, vrátane práva na jej doopatrovanie a poskytovanie potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch a súčasne tieto nie sú spôsobilé samostatnej existencie. Existuje vzájomná podmienenosť záväzkov žalobkyne a žalovaného vyplývajúcich z darovacej zmluvy, kedy nie je možné od seba oddeliť časť darovacej zmluvy obsahujúcej zmluvné dojednanie o darovaní bytu a časť darovacej zmluvy obsahujúcej dojednanie o bezodplatnosti doživotného bývania a užívania bytu vrátane doopatrovania a poskytovania potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch a darovaciu zmluvu je potrebné chápať ako jeden celok z čoho vyplýva, že ak viaceré zmluvy obsiahnuté v jednej listine tvoria jeden neoddeliteľný celok, tak neplatnosť jednej z nich spôsobuje aj neplatnosť

druhej zmluvy. Darovacia zmluva nie je bezodplatná, čo je v rozpore so základným účelom a zákonným pojmovým znakom darovania v zmysle zákona, nakoľko obsahuje nesporne právnu povinnosť /záväzky/ majetkovej povahy na strane žalovaného ako obdarovaného voči žalobkyňi ako daryni poskytnúť za dar majetkovú hodnotu t.j. hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch, vo forme: - strpenia bezplatného doživotného bývania a užívania bytu zo strany žalobkyne, nakoľko na základe uvedeného tak vyplýva záväzok na strane žalovaného hradiť všetky náklady spojené s užívaním bytu (nájomné, fond údržby a opráv, úhrady za dodávku energií), jeho opravami a údržbou, - povinnosti opatrovania a poskytovania potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch v prospech žalobkyne, t.j. strata času žalovaného na zárobku z dôvodu odvozu, resp. sprevádzania žalobkyne k lekárovi v prípade choroby, opatrovanie žalobkyne (starostlivosť o domácnosť - upratovanie, zabezpečenie stravy, resp. varenie, nakupovanie potravín, pranie bielizne a pod.), s ktorými sú spojené náklady na strane žalovaného majetkovej povahy vyjadriteľnej v peniazoch, z čoho vyplýva, že Darovacia zmluva nie je bezodplatná. Absencia jednej z podstatných náležitostí darovacej zmluvy bezodplatnosť prenechania daru stanovená v § 628 ods. 1 Obč. zákonníka zakladá v uvedenom prípade absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy ako celku v zmysle § 39 Obč. zákonníka, na základe čoho právne účinky darovacej zmluvy z dôvodu jej absolútnej neplatnosti nenastali. Výlučným vlastníkom bytu je v súčasnosti stále žalobkyňa. Naliehavý právny záujem žalobkyne na predmetnom určení je daný tým, že bez určenia vlastníckeho práva k bytu v prospech žalobkyne z dôvodu absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy vo forme rozhodnutia súdu v tomto konaní je právne postavenie žalobkyne ako vlastníčky bytu neisté, nakoľko v súčasnosti je na LV č. XXXX L. C. Ž., W.Ú.. Ž. zapísaný ako výlučný vlastník bytu žalovaný a zákonným podkladom k zápisu zmeny vlastníka bytu v katastri nehnuteľnosti môže byť v uvedenom prípade iba právoplatné rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva k bytu v prospech žalobkyne, aby stav uvedený v katastri nehnuteľnosti zodpovedal skutkovému a právnomu stavu.

3. Žalovaný sa k predmetnej žalobe vyjadril písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 7.7.2016 v ktorom uviedol, že žaloba je plne nedôvodná. Žaloba bola de facto iniciovaná synom žalobkyne, ktorý žalobkyňu zmanipuloval /žalobkyňa má značné problémy s pamäťou a pravdepodobne trpí Alzheimerovou chorobou/ a jeho záujmom je de facto obrať žalovaného o byt, ktorý by po smrti žalobkyne zdedil ako syn, resp. by žalobkyňu dotlačil k prevodu na jeho osobu. Žalobkyňa pritom pravdepodobne ani nevie, že takáto žaloba bola podaná. So žalobkyňou mal a má ako jej vnuk dobrý vzťah. Skutkové ako i právne dôvody žaloby popieral, ide zjavne o vykonštruované tvrdenia. Poukázal na to, že žalobkyňa už podala totožnú žalobu v štyroch konaniach vedených tunajším súdom pod spis.značkou 13C/367/2012, 25C/340/2013, 2C/308/2015, 27C/305/2015. Predmetné žaloby boli podané de facto bez vedomia žalobkyne viacerými zástupcami. Žalobkyňa podané žaloby následne zobrala späť, nakoľko ich podanie bolo plne nedôvodné. Ďalej uviedol, že žaloba je obsahovo zmätočná a interpretácia darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena je plne chaotická. Doživotné právo bývania a právo doopatrovania je v praxi klasickou formou vecného bremena. Tvrdenie, že má ísť o určitú formu odplatnosti je právne neobhájiteľné. Zástupca žalobkyne predložil judikát, ktorý sa však na daný prípad nevzťahuje, ide o úplne iný skutkový stav a o úplne iný obsah darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena ako v tomto prípade / v judikovanom prípade išlo o širokú zaopatrovaciu zmluvu a podmienenie darovania poskytnutím protiplnenia/. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd žalobcu zamietol.

4. K vyjadreniu žalovaného sa žalobkyňa písomne vyjadrila prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu podaním doručeným súdu dňa 26.9.2016 v ktorom uviedla, že žaloba bola podaná výslovne na základe jej slobodnej a vážnej vôle a je si plne vedomá podania žaloby a to najmä z dôvodu, že nikdy do dnešného dňa nemala úmysel previesť na žalovaného darovaním vlastníckeho práva k bytu, bol to práve žalovaný, ktorý ju svojím konaním uviedol do omylu pri podpisovaní darovacej zmluvy, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k bytu na žalovaného, nakoľko tento inicioval celý prevod ako aj prípravu všetkých dokladov potrebných k prevodu. Žaloby podané v predchádzajúcich súdnych konaniach /ktoré žalovaný uvádza vo vyjadrení/ boli podané výlučne na základe jej požiadaviek. Späťvzatia žalôb v predchádzajúcich konaniach neboli vykonané z jej strany z dôvodu, žeby ich podanie bolo nedôvodné, ale primárne konaním v omyle a bez vôle uskutočniť takéto úkony a to najmä prostredníctvom písomných podaní, ktoré podpísala bez toho aby sa oboznámila s ich obsahom a ktoré boli pravdepodobne iniciované a pripravené žalovaným a to najmä z dôvodu, aby nebolo ďalej pokračované v súdnych konaniach, kedy v prípade úspechu na jej strane, by bolo ohrozené vlastnícke právo žalovaného k bytu. Ďalej uviedla, že podaná žaloba je skutkovo aj právne plne dôvodná, kedy uvedené skutočnosti preukazuje aj obsah darovacej zmluvy s poukazom na priložený judikát NS SR

spis. zn. 3Cdo 302/2009 z 24.2.2011 k žalobe. Žalobkyňa zároveň uviedla, že dáva súdu do pozornosti skutočnosť, že primárnou úlohou v rámci súdneho konania je posúdenie platnosti/neplatnosti darovacej zmluvy ako základu pre posúdenie oprávnenosti žalobných nárokov žalobkyne voči žalovanému a nie prípadné skúmanie dôvodov pre podpísanie darovacej zmluvy /ktoré by predstavovalo tvrdenie proti tvrdeniu sporových strán/. A opakovane poukázala na darovaciu zmluvu ako na absolútne neplatný právny úkon z dôvodov, ktorý uvádzala už v písomnej žalobe.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne podal písomné vyjadrenie doručené súdu dňa 11.10.2016 v totožnom znení aké obsahovalo vyjadrenie doručené súdu dňa 7.7.2016.

6. Súd vo veci nariadil predbežné prejednanie sporu za účelom vyjasnenie predmetu sporu vrátane možnosti ukončiť spor zmiernivým spôsobom vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobkyňa v predchádzajúcom období v rokoch 2012, 2013, 2015 podala na tunajšom súde obsahovo totožné žaloby, ktoré boli vedené pred tunajším súdom pod spis.zn. 13C/367/2012, 25C/340/2013, 2C/308/2015, 27C/305/2015, v ktorých sa domáhala totožného súdneho rozhodnutia a ktoré v priebehu konaní zobrala späť s poukazaním na to, že nie je žiadny dôvod aby sa súdila so svojim vnukom o vlastníctvo bytu. Všetky uvedené konania boli na základe späťvzatia žalôb žalobkyňou zastavené, čo bolo preukázané rozhodnutiami súdov v daných veciach predložených žalovaným.

7. Z vyjadrení žalobkyne pri predbežnom prerokovaní sporu súd zistil, že žalobkyňa má výrazne obmedzené pamäťové schopnosti. Na uzatvorenie darovacej zmluvy, ktorej neplatnosť namietala si nepamätala. Najskôr uviedla, že byt vnukovi nedarovala, potom uviedla, že sa jej zdá že darovala, nevedela, že tá zmluva je neplatná. Plnú moc udelila svojmu zástupcovi, aby ju zastupoval o jej byte, o jej majetku, že byt ide na ňu, pretože tam býva sama a nechce si to nechať vziať. Všetko si zabezpečuje sama, je zdravá, chodí, behá, nakupuje si sama, blízko má obchod a žiadnu pomoc nepotrebuje a završenie príde jej syn, ktorý jej pomôže. Nejaký čas žila s H. W., ale už sa spolu nekamarátia a nevie či žije alebo či zomrel.

8. Žalovaný pri predbežnom prerokovaní sporu uviedol, že žalobkyňa je z toho zmätená a celá žaloba bola podávaná z iniciatívy jej syna H. P., ktorý sa zúčastnil predbežného prerokovania sporu aj ako verejnosť. Poukázal na to, že žalobkyňa v byte od 14.12.2015 nebýva, z tohto bytu ju zobral syn H. P. a podľa jeho vedomostí išla bývať k nemu. Ďalej uviedol, že v predmetnom byte so žalobkyňou býval ešte predtým ako začal chodiť na vysokú školu. Bývali tam aj s priateľom žalobkyne H. W., ktorého bral ako starého otca, ktorý ich aj vychovával a ktorý je aj uvedený na darovacej zmluve. Potom ako byt od žalobkyne dostal darom v 18-tich rokoch, potom tam ešte býval a neskôr tam býval už len jeho otec so žalobkyňou. Jeho otec zomrel v roku 2015. Potom tam ešte spoločne so žalobkyňou bývali asi 3 mesiace a jedno ráno keď išiel do roboty a keď sa vrátil už tam nebola. Odvtedy ju videl len raz na pojednávaní, čo bolo naposledy.

9. Splnomocnený zástupca žalobkyne pri predbežnom prejednaní sporu uviedol, že žalobkyňa vníma a vie vnímať základnú pointu a aj z tohto titulu udeľovala splnomocnenie na zastupovanie, nakoľko stále tvrdila a má za to, že byt jej patrí a nikdy tento byt nepreviedla na tretiu osobu.

10. Právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení doručeného súdu dňa 13.2.2017 uviedol, že interpretácia darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo strany zástupcu žalobkyne je plne nesprávna. Doživotné právo bývania a právo doopatrovania je v praxi bežnou formou vecného bremena. Zástupca žalobkyne síce predložil judikát Rozsudok NR SR 3Cdo 302/2009, ktorý sa však na daný prípad nevzťahuje. Ide totiž o úplne iný skutkový stav a úplne iný obsah a znenie zmluvy ako v tomto prípade. V judikovanom prípade išlo o darovaciu zaopatrovaciu zmluvu a plnenia z darovacej zaopatrovacej zmluvy neboli navzájom oddeliteľné a išlo o podmienenie darovania poskytnutím viacerých detailných protiplnení. V tomto prípade však nešlo o darovaciu zaopatrovaciu zmluvu, ale o darovaciu zmluvu a o zmluvu o zriadení vecného bremena v prospech dvoch oprávnených - žalobkyne a p. H. W.. L. H. W. nebol pritom darcom bytu a neposkytol žalovanému ani žiadne vecné či iné plnenie. Je zrejmé, že darovanie bytu a zriadenie vecného bremena tak nebolo a ani nemohlo byť podmienené a obe zmluvy sú samostatné a oddeliteľné. Ide o úplne iný skutkový a právny stav ako v judikovanom prípade. Žaloba bola de facto iniciovaná synom žalobkyne, žalobkyňa má aktuálne značné problémy s pamäťou, je ovplyvnená okolím a najmä nie je orientovaná v priestore a čase, čo sa prejavilo aj pri jej výpovedi na predbežnom prejednaní sporu a žalobkyňa teda nie je ani spôsobilá sa vyjadriť k

otázke uzatvorenia zmluvy. Aktuálne tvrdenia žalobkyne sú pritom protichodné s jej vyjadreniami v iných konaniach, ktoré boli na základe späťvzatí žalôb zastavené.

11. Splnomocnený zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 28.2.2017 predložil doplnenie preukázania naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, ktorý je daný tým, že navrhovaným určením vlastníckeho práva k bytu v prospech žalobkyne žalobkyňa dosiahne odstránenie spornosti vlastníckeho práva žalobkyne k bytu. Bez určenia vlastníckeho práva k bytu zo strany súdu v prospech žalobkyne by bolo naďalej právne postavenie žalobkyne ako vlastníčky bytu neisté. Bez určenia vlastníckeho práva k bytu zo strany súdu v prospech žalobkyne nebude môcť žalobkyňa dosiahnuť primeranú ochranu svojich práv a právom chránených záujmov vlastníka bytu, keď určovací žaloba je vždy prípustná v prípade právnych vzťahov k nehnuteľnosti. Rozhodnutie súdu o určení, že žalobkyňa je vlastníčkou bytu bude predstavovať primárny a základný predpoklad a podklad pre vykonanie zmien v katastrí nehnuteľnosti a vytvorí pevný právny základ medzi sporovými stranami vo vzťahu k bytu, naplní aj svoj preventívny charakter a cieľ, ktorým je zabrániť ďalším príp. sporom medzi sporovými stranami vo vzťahu k vlastníckemu právu k bytu a s tým spojeným právam. Súčasne na žalobkyňou prezentovaný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k bytu je nepochybným jej záujem na vyriešení prejudiciálnej otázky zo strany súdu, ktorou je určenie platnosti/neplatnosti darovacej zmluvy. S ohľadom na uvedené bude potrebné zo strany súdu primárne vyriešiť predmetnú prejudiciálnu otázku, ktorá predstavuje esenciálny základ pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

12. Na pojednávaní dňa 6.3.2017 žalobkyňa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu zotrvala na podanej žalobe, všetkých písomných vyjadreniach, ako aj na vyjadreniach, ktoré boli prednesené pri predbežnom prejednaní veci.

13. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na skutočnostiach uvádzaných v písomných vyjadreniach, zároveň uviedol, že žalobkyňa začala tvrdiť v konaní, že bola v omyle pri podpisovaní tejto zmluvy, príp., že ani nechcela previesť túto nehnuteľnosť na samotného žalovaného. V roku 2006 žalobkyňa netrpela stratou pamäte ako v podstate trpí približne od roku 2012. V roku 2006 bolo jasne dohodnuté a to vzhľadom na veľmi dobré vzťahy, že ten byt daruje samotnému žalovanému. Čo sa týka vecného bremena, práva doopatrovania, toto bolo dohodnuté až v nasledujúcom čl. IV. Zmluvy, pričom vecné bremeno bolo zriadené aj v prospech p. H. W., ktorý rozhodne žiadne majetkové plnenie neposkytoval a v danom prípade ide o jasnú oddeliteľnosť plnení, pretože p. H. W., t.č.. zosnulý, v podstate realizoval svoje právo na užívanie bytu. Poukázal na výpovede svedkýň vypočutých v konaní spis. zn. 25C 340/2013, ktoré potvrdili, že medzi sporovými stranami boli veľmi dobré vzťahy a preto aj ten byt bol darovaný žalovanému ako vnukovi žalobkyne. V tomto konaní bola vypočutá aj samotná žalobkyňa, ktorá jasne po vysvetlení celej veci vyslovila svoj názor, že chce aby byt zostal na vnuka a nevidí žiaden dôvod na neplatnosť darovacej zmluvy. Zároveň navrhol, aby súd oboznámil výsluch žalobkyne, ako aj svedkýň vypočutých v konaní spis.zn. 25C 340/2013, nakoľko jedna svedkyňa už medzičasom zomrela. Poukázal na to, že samotná žalobkyňa nikdy žiadnu žalobu nepodala, v konaniach ju zastupovali viacerí zástupcovia, pričom aj v predchádzajúcich konaniach v podstate bez jej vedomia boli podané tieto žaloby a aktuálne žalobkyňa nie je spôsobilá sa vyjadriť ku skutočnostiam, vzhľadom na jej zdravotný stav a pamäťové schopnosti. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu 1US 640/2014, ktorý hovorí o preferencii výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti a v ktorom bolo reagované na tie súdne konania, kde uzavretá zmluva je následne po niekoľkých rokoch, s nejakých dôvodov neurčitosti alebo z iných formálnych dôvodov, ktoré sú vyhľadávané, považovaná za absolútne neplatnú, pričom Ústavný súd jasne uzavrel, že ide o dispozíciu zmluvných strán a v danom prípade nie je možné negatívne hodnotiť túto dispozíciu ale naopak, treba preferovať výklad právneho úkonu v prospech jeho platnosti. Taktiež poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Trnave, spis. zn.23Co 212/2013 v ktorom krajský súd dospel jasne k záveru, že v prípade darovacej zmluvy a doopatrovacej zmluvy treba tieto zmluvy jasne oddeliť v prípade, že darca mal jasnú vôľu previesť nehnuteľnosť bezodplatne na obdarovaného, nie je dôvodu, aby darovacia zmluva bola vyhlásená za neplatnú. Možno sa v podstate baviť a posudzovať len otázku platnosti zaopatrovacej zmluvy.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

15. Dňa 13.9.2006 bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako darkyňou a oprávnenou z vecného bremena, žalovaným ako obdarovaným a H. W.O. ako oprávneným z vecného bremena Darovacia zmluva so zriadením práva vecného bremena uzatvorená v zmysle § 628 a nasl. Obč. zákonníka.

16. V čl. I žalobkyňa ako darkyňa deklarovala, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, v čl. II. je uvedený opis bytu, v čl. III. je uvedené, že darkyňa O. P. touto zmluvou daruje nehnuteľnosť opísanú v čl. I, II tejto darovacej zmluvy obdarovanému - svojmu vnukovi Y. P., ktorý prijíma. V čl. IV ods. 1 je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli na zriadení vecného bremena v prospech oprávnených z vecného bremena O. P. H. P. L. H. W. spočívajúce v práve ich bezplatného doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tejto darovacej zmluvy, ako aj v práve na ich doopatovanie a poskytovanie potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch. Obdarovaný Y. P. sa zaväzuje k povinnosti mu vyplývajúcej z tohto vecného bremena plniť.

17. Vklad vyššie uvedenej zmluvy bol Správou katastra Žilina povolený dňa 6.11.2006 pod č. P..

18. Na návrh právneho zástupcu žalovaného súd oboznámil prečítaním obsah výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 23.4.2014 v konaní vedenom pred tunajším súdom pod spis.zn. 25C 340/2013 /č.l. 98 až 101/ a obsah výpovede vypočutej svedkyne K. Š. H. Q. J. zo zápisnice z pojednávania zo dňa 11.2.2015 /č.l. 126 až 130/.

19. V konaní vedenom pod spis.zn. 25C 340/2013 zastupoval žalobkyňu ako splnomocnený zástupca syn žalobkyne H. P. .

20. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaného pozná, je to jej vnuk, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by sa týkali jej psychiky, cíti sa v poriadku a plne si uvedomuje toho, že predmetom podaného návrhu je určenie vlastníckeho práva k bytu. Žalobcu ktorú podala dňa 27.12.2013 podal jej syn, ktorý žalobu napísal a ktorú žalobu vlastnoručne podpísala. Uviedla, že si nepamätá, žeby v minulosti podpisovala nejakú darovaciu zmluvu alebo nejaký návrh na vklad a byt je stále v jej vlastníctve. K obsahu uvedenému v darovacej zmluve ani k obsahu žaloby sa nevedela vyjadriť. Uviedla, že chce, aby sa predmetný byt vrátil na ňu. Nepamätala si, že v minulosti podala obdobnú žalobu a ani si nepamätala, že nejakú žalobu zobrala späť. Uviedla, že za posledné roky sa jej zdravotný stav zhoršil a veľmi zabúda. Posledné roky žila v spoločnej domácnosti so svojim druhom ktorý zomrel, ktorého meno a priezvisko si už nepamätá. Ďalej uviedla, že v predmetnom bytu býva, býva tam aj žalovaný, ktorý tam nebýva stále ale občas tam príde.

21. Svedkyňa K. Š. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 11.2.2015 uviedla, že žalobkyňa je jej sestra a medzi nimi boli dobré vzťahy. Vie, že medzi O. P. - žalobkyňou a H. W., ktorý bol jej druh a Y. P. - žalovaným, ktorý je jej vnukom boli dobré vzťahy. Jej vnuk sa ku nej ako aj ku jej druhovi vzorne správal niekoľko rokov predtým a niekoľko rokov potom a stará sa stále, pričom žalobkyňa sama charakterizuje vnuka ako chlapca na nezaplatenie. V roku 2006 sa pomerne pravidelne so žalobkyňou stretávali, takže okolnosti týkajúce sa predmetnej darovacej zmluvy si dobre pamätá a má vedomosť o tom, že jej sestra mala záujem previesť predmetný byt na svojho vnuka. V roku 2006 bola žalobkyňa úplne pri zmysloch a uvedenú darovaciu zmluvu, ktorú uzatvorila bol jej výslovný prejav vôle, a preto tomu nerozumie, ako je možné, že sa domáha vrátenia bytu a zastupuje ju syn, ktorý sa o ňu vôbec nestaral 20 alebo 30 rokov. Nevie si ani vysvetliť, prečo sa títo ľudia ocitli na súde, pretože si pamätá, že žalovaný pravidelne chodieval ku svojej starej matke, umýval jej okná, staral sa o ňu, staral sa jej o domácnosť, vykonával všetky úkony ktoré potrebovala. Podľa jej názoru žalobkyňa nie je v súčasnosti zdravotne v poriadku a zrejme do uvedeného vzťahu zarýpal syn žalobkyne H. P., ktorý vedie tento súdny spor.

22. Žalobkyňa počas výsluchu uvedenej svedkyne uviedla, že všetko čo hovorí svedkyňa je pravda a po jej výsluchu uviedla, že chce aby predmetný byt bol prevedený na Y. P. - žalovaného.

23. Svedkyňa Q. J. na pojednávaní dňa 11.2.2015 vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že žalobkyňu pozná 40 rokov a viažu ju k nej dlhoročné blízke priateľské vzťahy, ako aj k jej nebohému druhovi. Nevedela kvôli čomu bola predvolaná na súd, keď sa však so žalobkyňou stretla, pýtala sa jej, kvôli čomu bola predvolaná. Táto jej nevedela odpovedať a zároveň jej uviedla, že ani nevie, že sa vedie nejaký súdny spor. Svedkyňa uviedla, že prvé zmeny v mentálnom úpade navrhovateľky začala pozorovať v období, keď žil jej druh H. W., ktorý zomrel 2 roky dozadu, vtedy začala zabúdať, niekedy v septembri v

roku 2013. Žalobkyňa formou darovacej zmluvy previedla na žalovaného predmetný byt a v roku 2006 bola pri plnom vedomí a darovacia zmluva bola výsledkom záujmu žalovaného o svoju starú matku, ktorý sa o ňu staral predtým, počas, aj po uzatvorení darovacej zmluvy. Smrťou H. W. sa pomery v rodine zmenili. Žalobkyňa pokiaľ darovala predmetný byt, darovala ho pri zmysloch, pri plnom vedomí a vedomá si následkov uvedeného prevodu. Nebála sa žalovaného, ale bála sa H. P. a otca žalovaného, že pokiaľ by sa jej niečo stalo, tak H. W. skončí na ulici.

24. Počas výpovede vyššie uvedenej svedkyne žalobkyňa uviedla, že nechce vrátiť predmetný byt od Y. P. na seba, ale chce aby predmetný byt bol stále vo vlastníctve JD. P., načo jej splnomocnený zástupca uviedol, že zdravotný stav žalobkyne je momentálne taký, že nedokáže posúdiť následky toho čo povedala, do čoho vstúpila žalobkyňa a uviedla mu, že čo tára, že by nebola pri zmysloch. Žalobkyňa uviedla, že sa nechce ďalej súdiť a žiada, aby byt zostal vo vlastníctve žalovaného.

25. Právny zástupca žalovaného vo svojom záverečnom vyjadrení uviedol, že v podstate z konania spis.zn.25C 340/2013 jasne vyplynulo a to tak výsluchmi svedkýň, ako aj výsluchom samotnej žalobkyne, že žalobkyňa vôbec nemá reálny záujem na tom, aby bola vlastníčkou bytu. Vzťahy medzi žalovaným a žalobkyňou, ako aj jej druhom H. W. boli pred darovaním ako aj po darovaní veľmi dobré až vynikajúce. Samotný žalovaný sa staral o svoju starú matku. Naopak, jej syn, H. P. sa o ňu nestaral a začal sa o ňu zaujímať až vtedy, keď v roku 2013 zomrel p. H. W. a žalobkyňa v podstate začala trpieť stratou pamäte. Od konania vo veci 25C 340/2013 ubehli už 3 roky a tie pamäťové schopnosti žalobkyne sú ešte horšie, a preto ani nebola spôsobilá sa relevantne aktuálne vyjadriť k otázkam, ktoré sú predmetom tohto konania. Žalobkyňa mala jasnú vôľu previesť svoj byt na vnuka, nakoľko vzťahy boli vynikajúce. Čo sa týka vecného bremena, toto bolo zriadené aj v prospech p. H. W., nielen v prospech žalobkyne, čiže nemôže tu ísť o nejaké vzájomné plnenie. Ide o samostatný vzťah a nebol dôvod, aby za takýchto vynikajúcich vzťahov samotný žalovaný svojej starej matke, ako aj jej druhovi nezriadil vecné bremeno. Rozhodujúci je prejav vôle zmluvy v čase, kedy bola darovacia zmluva uzavretá a z výsluchu svedkýň je zrejmé, že samotná žalobkyňa mala záujem previesť darovaním byt na žalovaného. Z predloženého judikátu splnomocneným zástupcom žalobkyne vyplýva, že nie je vylúčené a neodporuje požiadavke bezodplatne darovania, aby s darovaním bol spojený záväzok obdarovaného k protislužbe, ktorá sama osebe majetkovú povahu nemá, čiže z tohto hľadiska považuje žalobu za právne nedôvodnú. Pokiaľ ide o trovy konania, vzhľadom na to, že už ide o piate konanie vo veci a vzhľadom na to, že podľa jeho názoru je žalobkyňa určitým spôsobom manipulovaná, tak nežiada náhradu trov konania, nakoľko žalovaný ako vnuk žalobkyne by ani nikdy žiadne plnenie od žalobkyne nepožadoval z titulu vedenia súdnych konaní, keď bola žalobkyňa v podstate zdravá, keď si pamätala. Nikdy nebol žiaden problém, problém nastal až keď sa jej zdravotný stav zhoršil.

26. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

27. Podľa § 70 ods. 1 Zák.č. 162/1995 Z.z., údaje o katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné ak sa nepreukáže opak.

28. Súd skúmal naliehavý právny záujem žalobkyne v zmysle cit. ustanovenia § 137 písm. c/ CSP a dospel k záveru, že žalobkyňa má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Za toho právneho stavu, ktorý vyplýva z tvrdenia žalobkyne, že žalovaný nadobudol predmetný byt na základe absolútne neplatnej zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou a na základe ktorej je zapísaný ako vlastník predmetného bytu, mala by byť žalobkyňa vedená ako vlastníčka predmetného bytu. Domáhať sa zmeny údajov v katastri môže žalobkyňa iba listinou, ktorá bude právne relevantná pre iný zápis do katastra.

29. Podľa § 132 ods. 1 Obč. zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

30. Podľa § 628 ods. 1,2 Obč. zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

31. Podľa § 151 n ods. 1 Obč. zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať, alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom k určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

32. Podľa § 151 o ods. 1, veta I. Obč. zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

33. Podľa § 34 Obč. zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

34. Podľa § 35 ods. 1 Obč. zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, že chcel účastník prejavíť.

35. Podľa § 35 ods. 2 Obč. zák., právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

36. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

37. Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 41 Obč. zák., ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

39. Súd v konaní postupoval v zmysle § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 215 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je skutkovo a právne dôvodná.

41. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia vlastníckeho práva k predmetnému bytu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy, ktorú uzatvorila so žalovaným, na základe ňou uvádzaných skutkových dôvodov a s poukazom na ust. § 39 Obč. zák., čím zároveň vymedzila i predmet sporu.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 13.9.2006 uzatvorili žalovaná so žalovaným a ďalším účastníkom H.B. W. zmluvu nazvanú Darovacia zmluva so zriadením vecného bremena, v ktorej žalobkyňa vystupovala ako daryňa a zároveň oprávnená z vecného bremena, žalovaný ako obdarovaný a H. W. ako oprávnený z vecného bremena. V čl. I., II., III. predmetnej zmluvy je vymedzený predmet daru, vyjadrená vôľa žalobkyne ako daryne previesť predmet daru - označený byt, na žalovaného ako obdarovaného a vyjadrená vôľa žalovaného ako obdarovaného, že tento dar prijíma. V čl. IV. sa zmluvné strany, teda žalobkyňa, žalovaný a H. W. dohodli na zriadení vecného bremena v prospech žalobkyne a H. W. spočívajúcom v práve ich bezplatného doživotného bývania a užívania predmetného bytu ako aj v práve na ich doopatovanie a poskytnutie potrebnej pomoci v starobe, chorobe a iných závažných prípadoch. Z predloženej zmluvy nemal súd žiadne pochybnosti o tom, čo bolo vôľou zmluvných strán. Táto je v zmluve vyjadrená určite a zrozumiteľne. Žalobkyňa určito a zrozumiteľne prejavila vôľu darovať a previesť na žalovaného predmetný byt a žalovaný rovnakým spôsobom prejavil vôľu tento dar prijať a nadobudnúť byt. Takto v zmluve vyjadrená vôľa konajúcich osôb nie v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového písomného vyjadrenia tohto úkonu. Súd zároveň poukazuje na to, že výklad vôle je možné urobiť len za predpokladu, že tvrdenie vôle

nie je v rozpore s jednoznačným jazykovým prejavom. Ak je obsah právneho úkonu zaznamenaný písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že vôľou darkyne bolo darovať byt s podmienkou zriadenia vecného bremena a ani to, že by záväzok obdarovaného, ku ktorému sa v zmluve zaviazal bol poskytnutý ako odplata za plnenie darcu, teda zo zmluvy nevyplýva, že by ich záväzky boli vzájomne podmienené. Súd dospel k záveru, že v danom prípade právne úkony zmluvných strán, ktoré boli predmetom zmluvy, ktoré boli vyjadrené na jednej listine, sú od seba navzájom oddeliteľné a každý z týchto právnych úkonov je spôsobilý samostatnej existencie. Dohodu o zriadení vecného bremena bolo možné od tejto darovacej zmluvy oddeliť, pretože z nej nevyplývala žiadna podmienenosť vo vzťahu k darovacej zmluve. Z obsahu tejto dohody nevyplýva, že by si zmluvné strany vzájomne dohadovali nejaké protiplnenia odplatného charakteru. Nemožno z nej vyvodiť, že by sa žalovaný zaviazal k plneniam tak, ako ich uvádzala žalobkyňa vo svojej žalobe. Tieto jej tvrdenia sú v rozpore s jazykovým prejavom v zmluve, tak ako bol vyjadrený v čl. IV. Výkladom podľa ust. § 35 ods. 2 OZ nemožno urobený prejav vôle dopĺňovať, meniť či dokonca nahradzovať. To, že obidve zmluvy sú uvedené v jednej listine, neznamená ich neoddeliteľnosť a jedna listina v sebe môže obsahovať viaceré právne úkony alebo viaceré zmluvy. Súd vychádzal aj z toho, že musí skúmať zmluvu tak, aby sa zachoval princíp právnej istoty a prednosť platnosti zmluvy pred jej neplatnosťou a vzhľadom na celý priebeh tohto konania, ako aj jemu predchádzajúce konania, keď žalobkyňa predmetnú darovaciu zmluvu uzatvorila v roku 2006 a prvýkrát namietala jej neplatnosť podaním totožnej žaloby v roku 2012 (po šiestich rokoch od jej uzatvorenia), neskôr v roku 2013 a 2015, kedy už preukázateľne trpela stratou pamäti, čo vplynulo aj z jej výsluchu v konaní 25C 340/2013, aj z výsluchu vypočutých svedkov a čo bolo úplne zreteľné, aj pri jej výsluchu pri predbežnom prerokovaní sporu v predmetnom konaní, už ani nebolo možné prihliadať na jej vyjadrenia, ktoré boli zmätočné, keď v roku 2013 ešte uvádzala, že chce aby byt zostal žalovanému. Potom opätovne v roku 2015 podala totožnú žalobu, ktorú zobrala späť, z čoho vyplýva, že žalobkyňa nie úplne dostatočne chápala predmet tohto konania. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nebola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, udelila plnú moc splnomocnenému zástupcovi, ktorý ju zastupoval, súd vec meritórne prejednal. Aj z výsluchu vypočutých svedkýň v konaní sp. zn. 25C 340/2013, ktorých výpovede súd oboznamoval vyplýva, že v roku 2006 sa žalobkyňa sama slobodne, z vlastnej vôle rozhodla s predmetom svojho vlastníctva naložiť, keď v tomto období, tak ako uvádzali aj svedkovia žalobkyňa nemala pamäťové problémy, problémy s vyjadrovaním, žeby jej mentálne schopnosti boli obmedzené, teda využila svoje právo, ktoré jej vyplývalo z vlastníckeho práva k predmetnému bytu, teda právo nakladať s predmetom svojho vlastníctva podľa § 123 Obč. zákonníka a to, že sa rozhodla darovaním previesť svoj byt na žalovaného bola jej slobodná vôľa, čo potvrdili aj vypočutí svedkovia, ktorí uvádzali, že sa takto rozhodla preto, že jej vnuk - žalovaný sa o ňu staral, s ňou býval a chcela ho takto obdarovať. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by si strany uvedené v zmluve svojimi vzájomnými plneniami chceli dohodnúť nejakú odplatu. Článok IV. zmluvy, v ktorom sa strany dohodli na zriadení vecného bremena vymedzuje toto vecné bremeno ako právo bezplatného doživotného bývania a užívania a právo na doopatovanie a poskytovanie potrebnej pomoci v chorobe a starobe oprávnených z vecného bremena a teda nevyplýva z neho žiadna odplatnosť. Súdna prax v priebehu niekoľkých predchádzajúcich rokov viackrát vyslovila, že v takýchto prípadoch ide o zmiešaný typ darovacej zmluvy a za dar sa vo všeobecnosti považuje aj dobrovoľné zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe zmluvy. Tak ako súd už uviedol vyššie, v danom prípade však bolo možné tieto právne úkony od seba oddeliť a posudzovať ich samostatne, potom aj v prípade posudzovania zmluvy o zriadení vecného bremena v otázke jej odplatnosti alebo bezodplatnosti, prípadne jej (ne)platnosti táto okolnosť nespôsobuje neplatnosť darovacej zmluvy. Judikát, na ktorý poukazovala žalobkyňa vychádza z iných skutkových okolností. V danom prípade z obsahu čl. IV. predmetnej zmluvy majetkovú hodnotu nie je možné vyvodiť a taktiež nie nepodstatná je aj tá skutočnosť, že vecné bremeno sa zriaďovalo nielen v prospech žalobkyne, ale aj v prospech ďalšej osoby H. W., u ktorého o vzájomné plnenie vôbec nemohlo ísť a z čoho ani nevyplýva žiadna podmienenosť uvedeného právneho úkonu vo vzťahu k darovacej zmluve.

43. Darovacia zmluva zo dňa 13.9.2006 uzatvorená medzi zmluvnými stranami v nej označenými je perfektným a platným písomným právny úkonom, jej obsah je jasný, určitý a zrozumiteľný. Nebola uzatvorená v rozpore so zákonom. Dohodu o zriadení vecného bremena bolo možné od tejto darovacej zmluvy oddeliť, pretože z nej nevyplývala žiadna podmienenosť vo vzťahu k darovacej zmluve. Ani z obsahu tejto dohody nevyplýva, žeby si zmluvné strany vzájomne dohadovali nejaké protiplnenia odplatného charakteru.

44. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

45. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa výslovne nároku na náhradu trov konania vzdal, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).